

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านศิลปกรรม
หมู่ที่ ๒ ตำบลทรัพย์อนันต์ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดชุมพร

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านศิลปกรรม

ประเภท : ดนตรีไทย

วันที่บันทึกข้อมูล : ๗ มิถุนายน ๒๕๖๑

ชื่อภูมิปัญญา/อายุ/ที่อยู่

ชื่อ : นายเชียม ธรรมรจี

อายุ : ๘๔ ปี

คู่สมรส -

ที่อยู่ : ๑๒๓/๑ หมู่ที่ ๒ ตำบลทรัพย์อนันต์ อำเภอกำแพงแสน จังหวัดชุมพร

โทรศัพท์ : ๐๖๒-๑๕๖๕๑๒๗

การศึกษา/อาชีพ

การศึกษา : มัธยมศึกษาปีที่ ๓ นักธรรมโท จากโรงเรียนวัดสุบรรณนิมิตร จังหวัดชุมพร

อาชีพ : ข้าราชการบำนาญ

แรงบันดาลใจ/เหตุผลที่ดำเนินการ

สืบทอดมาจากพ่อ แม่ ปู่และย่า และการซึมซับภายในครอบครัว และศึกษาเพิ่มเติมจากครู สมพงษ์ ซึ่งเป็นครูโรงเรียนประชานิคม ๒ โดยศึกษามาเป็นเวลา ๒๐ กว่าปี ดนตรีไทยที่เล่นได้แก่ ขิม ซอ ขลุ่ย ฆ้องวงใหญ่ ฆ้องวงเล็ก ระนาดทุ้ม จะเข้ โดยเริ่มสอนดนตรีไทยครั้งแรกที่โรงเรียน บ้านร้านตัดผม จากนั้นก็สอนที่โรงเรียนบ้านร้านตัดผม สลวย คันทรัพย์ หงษ์เจริญวิทยาคม บ้านใหม่พัฒนา ชุมชนบ้านคูริง และบ้านแก่งเพกา ตามลำดับ

กระบวนการ/ขั้นตอน/วิธีปฏิบัติ

การสอนจะเข้

การฝึกหัดจะเข้เบื้องต้น การเริ่มฝึกหัดนั้นจะต้องเริ่มหัดดีดสายเปล่าโดยการปิดข้อมือออกนอกตัวและเข้าหาลำตัว (ดีด ออก-ดีด เข้า) สลับกันไปมาจนเกิดความชำนาญโดยเริ่มจากสายเอก ก่อนจึงไปสายทุ้มและสายลวด และเริ่มดีดสลับสาย โดยดีด สายเอก - สายทุ้ม สายเอก - สายลวด สลับกัน แล้วจึงเริ่มต้นไล่เสียงไล่นิ้วไปตามลำดับ จากนั้นลองดีดตามแบบฝึกหัดกัน

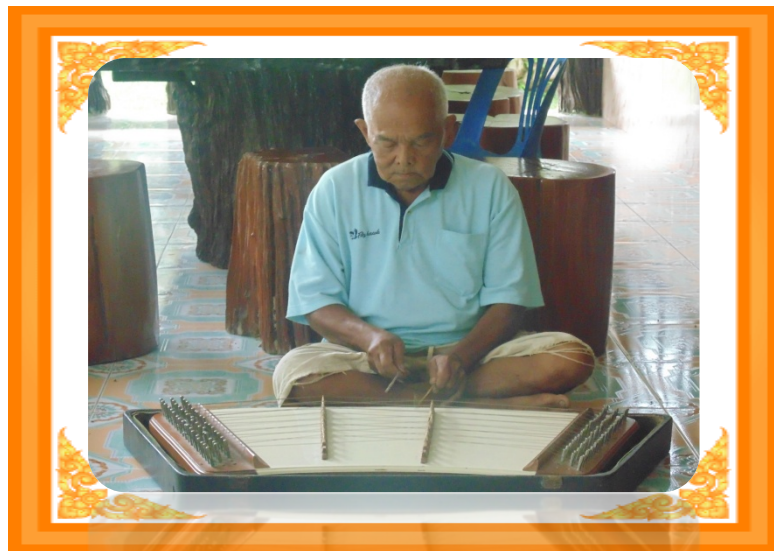
ปัจจัยของความสำเเร็จ/ความภูมิใจ

รู้สึกภูมิใจที่สามารถเรียนรู้ดนตรีไทยได้ตนเองและสามารถเป็นครูสอนให้กับเด็กนักเรียนใน
เรียนต่าง ๆ และมีลูกศิษย์ที่สอนได้ไปประกวดได้รับรางวัลจากการไปแสดงที่เมืองทองธานี
กรุงเทพ

ผู้สืบทอด : เด็กหญิงปานวาด อินทวาด

บุคคลอ้างอิง : -

ปัจจุบัน : ทำอยู่

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านศิลปกรรม
หมู่ที่ ๔ ตำบลทรัพย์อนันต์ อำเภอกำแพง จังหวัดชุมพร

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านศิลปกรรม

ประเภท : กลองยาว

วันที่บันทึกข้อมูล : ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๑

ชื่อภูมิปัญญา/อายุ/ที่อยู่

ชื่อ : นางปราณีต ยูวิหก

อายุ : ๕๑ ปี

คู่สมรส : นายเนาว์ ยูวิหก

ที่อยู่ : ๒๔/๒ หมู่ที่ ๔ ตำบลทรัพย์อนันต์ อำเภอกำแพง จังหวัดชุมพร

โทรศัพท์ : ๐๘๐-๖๙๖๐๒๓๔

การศึกษา/อาชีพ

การศึกษา : มัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนการศึกษานอกโรงเรียนกำแพง

อาชีพ : ทำสวน

แรงบันดาลใจ/เหตุผลที่ดำเนินการ

สนใจเรียนรู้จาก นายอ่อง ชูชาวศรี ซึ่งเป็นลุง ใช้เวลาเรียนประมาณ ๓ เดือน จากนั้นไปประกวดที่งานเทศกาลประเพณีตรุษสงกรานต์ของชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ณ หาดทรายรี ผลปรากฏว่าได้รับรางวัลชนะเลิศ ลำดับที่ ๒ จากนั้นปี พ.ศ.๒๕๓๙ ไปแสดง งานกฐินวัดเขาพัง จังหวัดชุมพร งานกาชาดจังหวัดชุมพร และได้เป็นวิทยากรสอนเด็กนักเรียนที่โรงเรียนครูเป็นลำดับต่อมา

กระบวนการ/ขั้นตอน/วิธีปฏิบัติ

ก่อนเล่นมีการทำพิธีไหว้ครู มีดอกไม้ธูปเทียน เหล้า บุหรี่และเงินค่ายกครู ๑๒ บาท การไหว้ครูใช้การขับเสภา เมื่อไหว้ครูแล้วจะโห่ขึ้น ๓ ลา แล้วเริ่มแสดงโดยนักดนตรีประกอบเริ่มบรรเลงผู้รำก็จะเดินและรำไปตามจังหวะกลอง มีท่ารำรำ และนิยมกันว่าผู้ตีกลองยาวเก่งมากผู้เล่น

เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบการเล่นก็มีกลองยาว (เล่นกันหลายๆ ลูกก็ได้) เครื่องประกอบจังหวะ มี ฉิ่ง ฉาบ กรับ โหม่ง มีประมาณ ๔ คน คน ตีกลองยืน ๒ คน คนตีกลองรำ ๒ คน และหญิงที่รำล่ออีก ๒ คน

การแต่งกาย นุ่งผ้าซิ่นมีเชิงยาวกรอมเท้า สวมเสื้อแขนกระบอกคอปิด ผ่าอกหน้า ห่มสไบ
ทับเสื้อ สวมสร้อยตัวคาดเข็มขัดทับนอกเสื้อ สร้อยคอ และต่างหู ปล่อยผมทัดดอกไม้ด้านซ้าย
ปัจจัยของความสำเ็จ/ความภูมิใจ

ภูมิใจที่มีโอกาสได้แสดงความสามารถด้านการตีกลองยาวในโอกาสต่างๆ

ผู้สืบทอด : ไม่มี

บุคคลอ้างอิง : นางสาวพยอม โพธิ์ศิริ

ปัจจุบัน : ทำอยู่

ภูมิปัญญาท้องถิ่นศิลปกรรม
หมู่ที่ ๕ ตำบลทรัพย์อนันต์ อำเภอกำแพง จังหวัดชุมพร

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านศิลปกรรม

ประเภท : มโนราห์

วันที่บันทึกข้อมูล : ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๑

ชื่อภูมิปัญญา/อายุ/ที่อยู่

ชื่อ : นายกฤษฎา พรหมภากร

อายุ : ๒๕ ปี

คู่สมรส : -

ที่อยู่ : ๑๗๔ หมู่ที่ ๕ ตำบลทรัพย์อนันต์ อำเภอกำแพง จังหวัดชุมพร

โทรศัพท์ : ๐๘๘-๓๘๑๙๑๙๐

การศึกษา/อาชีพ

การศึกษา : ปริญญาตรี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

อาชีพ : ลูกจ้างชั่วคราว ครูอัตราจ้าง โรงเรียนประชาพัฒนา

แรงบันดาลใจ/เหตุผลที่ดำเนินการ

สืบทอดจากย่า คือ นางเจียม พรหมภากร ไปแสดงตามงานต่างๆ ได้แก่ งานบวช งาน
แก้บนต่างๆ ฯลฯ

กระบวนการ/ขั้นตอน/วิธีปฏิบัติ

๑. ไหว้ครู

๒. บททำรำ บทร้องเป็นกลอนสวดต้องใช้ปฏิภาณไหวพริบสรรหาคำให้สัมผัสกันได้
ฉับไว มีความหมายทั้งบทร้อง

๓. ทำรำและเครื่องแต่งกายเครื่องดนตรีประกอบด้วย กลอง ทับคู่ ฉิ่ง โหม่ง ปี่นอก หรือ
ใน และกรับ ปัจจุบันพัฒนาเอาเครื่องดนตรีสากลเข้าร่วมด้วย

ปัจจัยของความสำเร็จ/ความภูมิใจ

เป็นสิ่งที่ชอบ ภูมิใจและดีใจเพราะที่ได้สืบสานและอนุรักษ์วัฒนธรรมไทย

ผู้สืบทอด : ไม่มี

บุคคลอ้างอิง : นางสาวสมศรี ภู่ขาว

ปัจจุบัน : ทำอยู่

